

Перелік посилань

1. Новак А.А. Счасний стан дубових насаджень у техногенній зоні ВАТ “Миколаївцемент”. Науковий вісник УкрДЛТУ, вип. 15.1, 2015.
2. Пасика К.А. Исследование влияния выбросов цементной пыли на рост и развитие растений Вестник БГТУ, вып. 5, 2017.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕХНОЛОГІЇ КЛІМАТИЧНОГО ІНЖИНІРИНГУ»

*Желновач Г.М., доц., к.т.н.,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет,
Україна
zhelnovach.ganna@gmail.com*

Сучасні глобальні екологічні проблеми, що постають перед людством вимагають прийняття нагальних рішень та підготовки фахівців відповідного рівня. Однією з таких екологічних проблем є проблема глобальної зміни клімату, яка вимагає фахівців із застосування кліматорегулюючих підходів та технологій, що і закладено у навчальну дисципліну «Технології кліматичного інжинірингу».

Метою навчальної дисципліни «Технології кліматичного інжинірингу» є формування у здобувачів системи знань та практичних навичок щодо застосування технологій кліматичного інжинірингу як вагомого інструменту у контексті формування державної кліматичної політики, долучення до сучасного світового ринку кліматичних технологій та здійснення системної технологічноорієнтованої діяльності щодо запобігання, адаптації та пом'якшення наслідків зміни клімату.

Предметом вивчення дисципліни є теоретичні та методологічні основи, методичні положення реалізації системно-аналітичного підходу щодо забезпечення належного рівня екологічної безпеки на всіх рівнях.

Основні завдання вивчення навчальної дисципліни полягають у наступному:

- обґрунтування і представлення єдиних теоретико-методологічних основ щодо реалізації процедури кліматичного інжинірингу;
- вивчення генезису теорії цілеспрямованого регулювання зміни клімату;
- формування напрямків удосконалення і розвитку підходів щодо застосування підходів до цілеспрямованої зміни клімату згідно законодавства;
- формування навичок організації самостійної дослідницької роботи і презентації результатів власних досліджень.

Передумови для вивчення освітнього компоненту вбачаються у наявності ОС «Бакалавр» зі спорідненої спеціальності, або наявності ОС «Бакалавр» із неспорідненої спеціальності (після складання додаткового вступного випробування).

За результатами вивчення навчальної дисципліни здобувач набуває наступних загальних та фахових компетенцій:

- здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у сфері екології, охорони довкілля та збалансованого природокористування при здійсненні професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій, та характеризується комплексністю і невизначеністю умов та вимог.
- здатність використовувати сучасні методи захисту довкілля, принципи комплексного захисту природних екосистем і людського суспільства від екологічно небезпечних природних і техногенних процесів (явищ);
- навички у використуванні приладів і сучасного обладнання для оцінки екологічної безпеки на окремих територіях;
- здатність застосовувати засади і принципи державної політики у сфері охорони довкілля та раціонального природокористування
- навички використання природоохоронних технологій, які дозволяють мінімізувати техногенний вплив на природні системи;
- знання теоретичних основ забезпечення екологічної безпеки природних та природногосподарських систем;
- здатність проведення екологічного контролю стану природного середовища;

- здатність освоювати і використовувати сучасне обладнання та застосовувати новітні технології для проведення досліджень;
  - знання сучасних інноваційних принципів екологічно орієнтованої модернізації виробничих процесів;
  - здатність самостійно розробляти екологічні проекти шляхом творчого застосування існуючих та генерування нових ідей.
- здатність розробляти та реалізовувати комплекс робіт із запобігання, адаптації та мінімізації наслідків зміни клімату.
- Очікувані результати навчання полягають у наступному:
- демонструвати обізнаність щодо новітніх принципів та методів захисту навколишнього середовища;
  - здійснювати прогнозування наслідків небезпечних природних та антропогенних процесів (явищ) для прийняття управлінських рішень. брати участь у розробці проектів і практичних рекомендацій щодо збереження довкілля із залученням громадськості;
  - вміти використовувати національні та міжнародні нормативноправові, еколого-економічні і технологічні аспекти функціонування об'єкту наукових досліджень.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ КЛІМАТИЧНОЇ ПОЛІТИКИ»

*Лежнева О.І., к.т.н., доц.,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет,
Україна
LegnevaElena@gmail.com*

Сталий розвиток – це загальна концепція стосовно необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі.